

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Погасія Ігоря Петровича щодо офіційного тлумачення положень статей 1, 2 та пункту 2 статті 6 Закону України “Про запровадження єдиного збору, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України”, пункту 12 частини другої статті 15 Закону України “Про систему оподаткування”, а також пункту 3 частини третьої статті 43 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”

м. К и ї в

Справа № 2-52/2002

1 жовтня 2002 року
№ 52-у/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Козюбри Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича – суддя-доповідач,
Тимченка Івана Артемовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Погасія Ігоря Петровича щодо офіційного тлумачення положень статей 1, 2 та пункту 2 статті 6 Закону України “Про запровадження єдиного збору, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України”, пункту 12 частини другої статті 15 Закону України “Про систему оподаткування”, а також пункту 3 частини третьої статті 43 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”.

Заслухавши суддю-доповідача Селівона М.Ф. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Погасій І.П. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо необхідності офіційного тлумачення положень статей зазначених законів, оскільки вважає, що посадовими особами органів виконавчої влади його неправомірно примушено сплатити збір як при в'їзді в Україну, так і при виїзді за кордон, чим, на думку автора, порушено гарантовані Конституцією України його права як людини і громадянина.

2. Як вбачається з матеріалів справи, громадянин Погасій І.П. при в'їзді на вантажному автомобілі на територію України через польсько-український кордон 7 березня 2001 року сплатив Галицькій митниці єдиний збір відповідно до положень статті 1 Закону України “Про запровадження єдиного збору, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України”. 11 березня 2001 року при перетині державного кордону України з Молдовою на автомобілі ним було сплачено місцевий збір – за проїзд територією Одеської області (як прикордонної) автотранспорту, що прямує за кордон. Зазначений місцевий збір з нього було справлено на підставі рішення Одеської обласної ради від 24 грудня 1999 року № 134-XXIII “Про місцевий збір за проїзд по території Одеської області автотранспорту, що прямує за кордон”.

Не погоджуючись із діями прикордонників військової частини 2196, посадових осіб Центру координації будівництва і експлуатації автошляхів, об'єктів зв'язку, страхування, транспорту та інформації (Центр АСТІ) Одеської обласної державної адміністрації,

27 березня 2001 року Погасій І.П. звернувся зі скаргою до Котовського міського суду Одеської області, в якій просив визнати такі дії неправомірними та зобов'язати повернути сплачений ним збір у розмірі 163 гривні 20 коп., а також відшкодувати йому судові витрати.

Котовський міський суд підстав для задоволення скарги Погасія І.П. не знайшов, зазначивши у рішенні від 13 червня 2001 року, що Декретом Кабінету Міністрів України “Про місцеві податки і збори” від 20 травня 1993 року (стаття 16) та законами України “Про систему оподаткування” в редакції від 18 лютого 1997 року (стаття 15), “Про місцеве самоврядування в Україні” від 21 травня 1997 року (стаття 43) передбачено встановлення обласними радами та спраляння збору за проїзд по території прикордонних областей автотранспорту, що прямує за кордон. На цій підставі Одеська обласна рада прийняла рішення, яким службі АСТІ делеговано право справляти місцевий збір біля митних пунктів (пунктів пропуску через державний кордон). Це, на думку суду, не суперечить Закону України “Про запровадження єдиного збору, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України” від 4 листопада 1999 року, а сплата заявником єдиного збору при в'їзді в Україну не дає підстав для звільнення його від справляння місцевого збору за проїзд територією прикордонної Одеської області.

Судова колегія в цивільних справах Одеського апеляційного суду 7 серпня 2001 року розглянула скаргу Погасія І.П. на рішення Котовського міського суду й ухвалила залишити її без задоволення, а рішення Котовського міського суду – без змін.

3. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) Ухвалою від 18 липня 2002 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України “Про Конституційний Суд України”.

4. Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” може бути лише наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне

звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У матеріалах, надісланих Погасієм І.П. і долучених додатково до справи документах, зокрема, листах-відповідях на запит судді-доповідача Державної податкової адміністрації України, Державної митної служби України, відсутні факти неоднозначного застосування судами України, іншими органами державної влади положень статей зазначених законів України, а перевірка правильності оцінки судами загальної юрисдикції обставин конкретної справи, законності прийнятих ними рішень та питання щодо законності актів органів державної влади й місцевого самоврядування не належать до компетенції Конституційного Суду України (стаття 14 Закону України “Про Конституційний Суд України”).

Конституційний Суд України також зазначає, що з 21 вересня 2001 року набрала чинності нова редакція Закону України “Про запровадження єдиного збору, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України”. У цьому Законі, що має назву “Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України”, змінені та більш детально викладені положення, які просить протлумачити автор звернення. Зокрема, частиною четвертою статті 2 Закону заборонено справляння не передбачених цим Законом зборів у пунктах пропуску через державний кордон.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Погасія Ігоря Петровича щодо офіційного тлумачення положень статей 1, 2 та пункту 2 статті 6 Закону України “Про запровадження єдиного збору, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України”, пункту 12 частини другої статті 15 Закону України “Про систему оподаткування”, а також пункту 3 частини третьої статті 43 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам,

передбаченим Конституцією України і Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ